

INDIE JE TĚŽKO UVĚŘITELNÁ ZEMĚ PLNÁ KONTRASTŮ, PŘESTO STOJÍ ZA NÁVŠTĚVU

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://www.za-horami.cz), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.

Obrovská, přelidněná a velmi kontrastní. Taková je Indie – země, o které s leskem v oku sní dívky, zatímco se oddávají pravidelnému cvičení jógy, a kam se kovaní dobrodruzi vydávají na zkušenou. Můžete na ní být připraveni jakkoliv chcete – přečíst desítky článků, shlédnout filmy, povídat si s lidmi, kteří tam byli – ale realita vás stejně ohromí tak, že chvíli budete jen stát a přemýšlet, jestli vaše letadlo náhodou nemělo skrytý meziplanetární motor.

Jedna scéna se mi hluboce vryla do paměti. Turistický autobus z nějakého důvodu zastavil opodál železniční zastávky Agra Fort uprostřed naprosto průměrné indické ulice. Pod tímto pojmem si představte obrovský dav proplétajících se lidí smíchaný s množstvím trhoveckých stánků, psy, motorkami, krávami, rikši, odpadky a výjimečně nějakým tím autem. Tihle všichni na sebe pokřikují a bez přestání troubí, aby zvukově dokreslili vizuální

chaotický a zanedbaný dojem širého okolí. Před autobusem s kapesníkem přitisknutým na ústa stála postarší dáma a nevěřičně třestila oči na mišmaš okolo sebe. Jestli do té doby viděla jen hlavní památky a jejich okolí, pak zděšený výraz v jejím obličejí pravděpodobně jen z části reprezentoval její současné duševní rozpoložení. My jsme tou dobou byli v Indii už dva týdny, takže jsme se jen pousmáli a dál mezi pouličními kuchaři pátrali po něčem dobrém k snědku.

Taková normální indická ulice po ránu

NENECHAT SE ZASKOČIT ANI ODRADIT

Přestože se z mého vyprávění může zdát, že Indie je tím posledním místem, kam by se soudný člověk vydal, opak je pravdou. Tahle země se svými krásami i šílenostmi stojí za návštěvu. Nikde jinde na světě jsem neviděl takové kontrasty tak

blízko sebe. Zatímco davy vyvoněných turistů obdivují běloskvoucí krásu Taj Mahalu nebo nedalekou monumentálnost Agerské pevnosti, jen pár kroků od obou památek se bezprizorně potulují pohublé krávy a stejně nezdravě vypadající lidé přežívají ve svých slumech.

Mešita po boku Taj Mahalu

Nůžky jsou široce rozevřené i v případě chování místních k náhodnému Evropanovi. Někteří by se rozkrájeli, aby vám pomohli, protože jste „v jejich zemi hostem“, jiným se v očích chtivě lesknou dolary a nedají pokoj, dokud je opravdu ostře nepošlete někam do háje. Jestli se k vám nadšeně ženoucí děti chtějí jen vyfotit a sáhnout si na turistu a nebo s nataženou rukou drže prohlásí „Hello, ten rupies“, je čirá loterie. Neustále očekávání, co z koho vypadne, je zdravě napínavé a udržuje návštěvníka ve střehu.

Slum po cestě k populárnímu výhledu na Taj Mahal v Agře

ŽIJEME V RÁJI

Nesnám, když u nás někdo nadává na poměry. Zejména v jaké chudé a zaprděné zemi žijeme, jak u nás všechno funguje ve srovnání se západem na houby a životní úroveň je celkově na levačku. Týden v Indii by od těchto kverulantských řečí vyléčil i nejzapšklejšího štamgastu.

Mnohahodinová zpoždění libovolného dopravního prostředku jsou běžným standardem. Že si nechtěně prodloužené přesuny můžete užívat v nepředstavitelně přeplněném vagónu nebo autobusu, který o tlumičích snil naposledy v době, kdy u nás kola doby roztáčely ruské tanky, je pouze příjemným bonusem.

V indických vlacích nikdy není tak plno, aby se ještě někdo nevešel

I nejjadrbanější Evropský rošťák by nejspíše ohrnul nos nad úroveň místní hygieny. Jsem zvyklý to s vyžadováním sterilního prostředí na cestách nepřehánět, ale několik pokojů, v kterých jsme nakonec museli přenocovat, se mi lehce přičilo a veřejných záchodů jsem se vysloveně bál.

Co se osobní hygieny týče, jsou Indové sice zjevně materiálně zanedbaní, ale většinou čistí. Co však vůbec neřeší, je jejich okolí. Uklízení jakýchkoliv veřejných prostor je až na výjimky utopie, odpadky se pohazují na zem a s večerem maximálně odmetou z dosahu vlastního prahu. V lepším případě skončí v kanálu souběžném se silnicí. Život v chudobě a každodenní boj o své místo pod rozpáleným indickým sluncem před obyvatele zkrátka staví jiné priority.

Zastávka "U skládky", konečná stanice

SMLOUVÁNÍ ZÁKLAD ŽIVOTA

Bez smlouvání se v Indii nikdo nikam nedostane. Doslova. Nebo mu dojdou peníze zatraceně rychle. Ve většině případů se jedná pro průměrného (západo- a středo-)Evropana o směšně levnou zemi. Běžně jsme obědvali ve vegetariánském stylu za 20 korun, ubytování pak přišlo na 150 Kč za dvoulůžkový pokoj na noc. Jen je potřeba si cenu vyhádat nebo vyargumentovat, což se po týdnu stane únavným morem.

V případě ubytování i dopravy rikšami platí, že turista jede za maximum peněz, které je ochoten zaplatit. Smlouvání je v některých segmentech všudypřítomné a poměrně drsné. Po troše zácviku se jde dostat na 2/3 až polovinu původně nabízené ceny. Na druhou stranu i v Indii existují levnější a dražší oblasti a někdy se na nižší cenu nedostanete, ani kdybyste se rozkrájeli. Mnohdy

prostě jen proto, že jste běloch. I místní musí z něčeho žít a přesto, že není dobré je rozmazlovat a kazit tak půdu dalším nízkonákladovým cestovatelům, hádat se o pár korun často v kontextu okolní bída ztrácí smysl.

Kolik dětí se vejde na jednu cyklorikšu?

ÚTĚK DO HOR

Když vám troubení klaksonů a nahánění rikšů začne lézt na nervy stejně jako mně, existuje snadná záchrana. Sever indického subkontinentu zdobí pás Himálaje stejně jako náhrdelník zkrášluje dekolt exotické ženy. Východní i západní část nabízí [spoustu trekových možností](#) s výhledy na omračující scenérie a horské velikány, které jsou místními národy považovány za součást božského panteonu.

Opičí láska

Okolí městečka McLeod Ganj je vhodné kromě treků a horských toulek zasvětili dumání nad pohnutým osudem Tibeťanů, kteří zde uprchli po čínském vpádu. V sídle tibetské exilové vlády je této problematice věnováno muzeum a kdybyste toužili po nějakém Dalajlámově životním moudru, stačí vkročit do jedné z četných tibetských restaurací, kde jich na stěnách visí spousta. Krom toho je lokální jídelní nabídka po permanentní dietě na indické kuchyni příjemná změna.

Oblast Darjeelingu kromě výletu po hranicích s Nepálem nabízí meditace v čajových zahradách a náhled do světa voňavých lístků. Není nic stylovějšího, než si dopřát skleničku zdejšího zlata oslazenou výhledem na třetí nejvyšší horu světa – Kangchenjungu.

*Jeden z nejúchvatnějších výhledů, které jsem zažil.
Kanchenjunga, třetí nejvyšší hora světa*

JAKO U VYTRŽENÍ

Pro kulturněji zaměřené dobrodruhy se v prachu a zmatku schovávají skutečné perly historické i duchovní hodnoty. Jednak stojí za to vidět monumentální památky na vlastní oči na místě, kam je dávní architekti zasadili, a jednak tyhle starobylé architektonické orgie dobře slouží k uklidnění chaotickými ulicemi pocuchaných nervů. Alespoň dokud vám je zas nerozčísnou davy turistů se selfie tyčemi. Jejich snaha o dokumentaci a lov lajků na sociálních sítích je stejně marná, protože jakékoliv fotky jsou oproti realitě směšně zjednodušující. Pevnost v Agře se navíc do žádného objektivu jen tak snadno nevměstná.

Dav v bráně k Tádž Mahálu

Sledování reality náboženského vytržení v četných hinduistických chrámech bývá velmi působivým zážitkem, který jen dobarvuje prazvláštní dojem z této obrovské země. V Mata Temple v městečku Amritsar si pamatují poctivce, kteří se na klikaté stezce poctivě klaněli všem bohům a bůžkům, co si jich lidská fantazie dokázala vymyslet. Za co všechno pak vděčila svému patronu paní, jež v slzách objímala sošku býčka ve Varanasi se mohu jen domýšlet.

Duchovně posílnění a trochu zmatení barevným procesím hinduistických svatých je to správné rozpoložení projevit tichou úctou před hořícími hranicemi spalovacích ghátů na břehu božské řeky Gangy. Ke konci dne se jedná o dobré místo, které člověka motivuje na chvíli zastavit a přemýšlet nad koloběhem vlastního života.

Obřad bohyni-řece Ganze ve Varanasi

OBRŇTE SE A VYRAZTE

Chcete vidět monumenty, při nichž lidský rozum redefinuje své představy o velikosti a estetice? Poznat pouliční bídu tak hlubokou, že evropské pojmy pro hygienu a důstojnost ztrácí smysl? Toužíte po zážitcích jako z jiného světa? Láká vás procházka po zasněžených kopcích, odhalujících koruny vysokohorských králů? Obrňte se trpělivostí, nabalte léky proti průjmům a s očima i srdcem otevřeným vyrazte do Indie.

Tip: Před cestou se vám bude hodit tento [článek plný praktických informací](#).

Golden Temple - hlavní chrám Sikhů v Amritsaru

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://zahorami.cz), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.